

மண்ணில் விழைந்த முத்துக்களே மரணம் ஏதடா
கண்ணில் விழுந்த ரத்தத்திலே கவிதை பாட்டா
இதயம் முழுதும் அழுவதால் விழியில் நீரடா
விழையும் பயிர்கள் அழிவதால் மனதில் நோய்யடா
விந்தை தானடா

மண்ணில் விழைந்த முத்துக்களே மரணம் ஏதடா
கண்ணில் விழுந்த ரத்தத்திலே கவிதை பாட்டா

சந்தணப் பேழையிலே உறங்கிடும் தோழனே
எனக்குள் துணிவைத்தா எனக்குள் உடைமைதா
அண்ணன் தம்பி ஆகிவிட்டோம்
அப்பு ஆச்சி ஆசி பெற்றோம்
ஆயுதங்கள் ஏந்தி விட்டோம்
ஆன வரை பாத்திடுவோம்
காலம் வரட்டும் காத்திருப்போம்
காதில் சங்கோலி கேட்டிருப்போம்
மோதல் வந்தால் போர் தொடுப்போம்
சாதல் என்றால் தேர் கொடுப்போம்
இனி நாளை நாம் தான் வா

மண்ணில் விழைந்த முத்துக்களே மரணம் ஏதடா
கண்ணில் விழுந்த ரத்தத்திலே கவிதை பாட்டா

சிறைகளில் இருந்ததும்
தலைகளை இழந்ததும்
விடுதலை அடையவே
நினைத்தது நடக்கவே
உங்களடிச் சுவட்டிலே
எங்கள் வழி இருக்கிது
எதிரிகள் தெரியிது
எண்ணங்கள் புரியிது
வீரன் என்றென்றும் ஓய்வதில்லை
வெற்றி என்பது தூரமில்லை
நாளை என்பது நம் கையிலே
நாடி என்றென்றும் எம் கண்ணிலே
புது வாழ்வே காண்போம் வா

மண்ணில் விழைந்த முத்துக்களே மரணம் ஏதடா
கண்ணில் விழுந்த ரத்தத்திலே கவிதை பாட்டா
இதயம் முழுதும் அழுவதால் விழியில் நீரடா
விழையும் பயிர்கள் அழிவதால் மனதில் நோய்யடா
விந்தை தானடா

இசைத்தட்டு : புயல் அடித்த தேசம்
பதிப்பகம் : அகம்